



PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ
FARNOSŤ SVÄTÉHO MICHALA ARCHANJELA
 TEL. 034/77 340 96, MOBIL: 0910/228 549

NEDEĽA 9. JÚN	8.15	NEDEĽA ZOSLANIA DUCHA SVÄTÉHO SVÄTODUŠNÁ NEDEĽA Suchohrad: † manžela Jozefa a rodičov z oboch strán 3. výročie sobáša Nikola a Ján Zemanovi <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i>
	9.30 15.00	
PONDELOK 10. JÚN	7.30	<i>Spomienka Panny Márie, Matky Cirkvi</i> † Jozef Hrušovský
UTOROK 11. JÚN	17.00	<i>Spomienka Svätého Barnabáša, apoštola</i> † Mária Hrušovská
STREDA 12. JÚN	17.00	† František Želichovský
ŠTVRTOK 13. JÚN	17.00	SVIATOK NÁŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA, NAJVYŠŠIEHO A VEČNÉHO KŇAZA † Marcel Valentík
PIATOK 14. JÚN	17.00 18.00	† Peter Schneider Suchohrad:
SOBOTA 15. JÚN	8.00 15.30	<i>Spomienka Panny Márie v sobotu</i> † Karol Bartalský Sobáš Vajdecková-Benca
NEDEĽA 16. JÚN	8.15	NEDEĽA NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE Suchohrad: † syn Lubomír Floriš † manžela Jozefa a syna Jozefa, rodičov Mária a Rudolfa, švagriné Annu a Máriu, švagrov: Ivana, Rudolfa, Petra, Miroslava, Pavla <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i>
	9.30 15.00	

- ❖ Kto sa dnes zúčastní na verejnom speve alebo recitovaní hymnu **Veni, Creator** môže za obvyklých podmienok získať úplné odpustky.
- ❖ Dnešnou nedeľou **sa končí veľkonočné obdobie** veľkonočnú sviecu (paškál) s úctou uchováme pri krstiteľnici a od zajtra sa znova modlí modlitba *Anjel Pána*.
- ❖ V nedeľu 16. júna 2019 pri svätej omši o 15.00 hod. v Katedrále sv. Martina v Bratislave vysväti otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský troch kňazov pre službu v Bratislavskej arcidiecéze. Pozývame Vás k účasti na slávnosti vysviacky, ale najmä k modlitbe za požehnanú a vernú službu nových robotníkov v Pánovej vinici.



FARSKÝ LIST

Záhorská Ves-Suchohrad
9. JÚNA 2019 **Č. 24**

HOMÍLIA SVÄTÉHO OTCA POČAS SLÁVNOSTI ZOSLANIA DUCHA SVÄTÉHO

V dnešnom prvom čítaní sa príchod Ducha Svätého prirovnáva k «prudkému vetru, ktorý sa ženie» (Sk 2,2). Čo nám vraví tento obraz? Prudký vietor predstavuje veľkú silu, ktorá ale nie je sama osebe cieľom, lež silou, ktorá mení skutočnosť. Vietor totiž prináša zmenu – teplo, keď je zima, osvieženie, keď je teplo, dážď keď je sucho ...tak koná. Aj Duch Svätý ešte na vyššej úrovni koná rovnako – on je Božou silou, ktorá mení svet. Pripomenula nám to aj Sekvencia – Duch Svätý je «v práci poľahčenie, v plači potešenie» a takto ho prosíme: «Očisť, čo je skalené; zavláž, čo je znavené; uzdrav, čo je zranené.» On vniká do situácií a premieňa ich; mení srdcia i udalosti.



Mení srdcia. Ježiš povedal svojim apoštolom: «Dostanete silu od Ducha Svätého [...] a budete mi svedkami» (Sk 1,8). A stalo sa to presne tak: tí učeníci, ktorí boli najprv ustráchaní a skrytí za zatvorenými dverami aj po vzkriesení Majstra, sú premenení Duchom a, ako hovorí Ježiš v dnešnom Evanjeliu, «vydávajú o ňom svedectvo» (porov. Jn 15,27). Z ťarbavých sa stávajú odvážlivci a vychádzajúc z Jeruzalema sa vydávajú na končiny sveta.

Keď bol Ježiš medzi nimi, boli bojazliví, teraz sú bez neho nebojácni, pretože Duch Svätý premenil ich srdcia.

Duch oslobodzuje duše zapečatené strachom. Premáha odpor. Toho, kto sa uspokojí s polovičnou mierou, obdarováva rozmachom. Rozširuje stiesnené srdcia. Nabáda k službe toho, kto sa usádza do pohodlia. Dáva kráčať tomu, kto si myslí, že už dorazil. Dáva snívať tomu, kto je postihnutý vlačnosťou. To je zmena srdca. Mnohí sľubujú doby zmien, nové začiatky, úžasné obnovy, lež skúsenosť učí, že žiadna pozemská snaha meniť veci neuspokojuje naplno srdce človeka. Zmena Ducha je iná: nespôsobuje revolúciu okolo nás, ale mení naše srdce; neoslobodzuje nás odrazu od problémov, ale nás oslobodzuje vnútorne, aby sme im mohli čeliť; nedáva nám všetko ihneď, ale dáva nám kráčať v dôvere, bez toho, aby sme sa unavili životom. Duch udržiava srdce mladé. Mladosť, i napriek všetkým snahám predĺžiť ju, skôr či neskôr pomíne, avšak Duch Svätý zabraňuje jedinému nezdravému zostarnutiu – tomu vnútornému. Ako? Obnovuje srdce, premieňa ho z hriešneho na srdce, ktorému bolo odpustené. To je veľká premena: z vinníkov nás robí spravodlivými, a tým sa všetko mení, lebo z otrokov hriechu sa stávame slobodnými, zo sluhov synmi, z odvrhnutých vzácnymi, zo sklamaných plnými nádeje. Takto Duch Svätý spôsobuje znovuzrodenie radosti, takto dáva v srdci prekvitať pokoju.

Dnes sa teda učíme, čo robiť, keď potrebujeme skutočnú zmenu. Ved' kto z nás ju nepotrebuje? Predovšetkým vtedy, keď sme na dne a namáhame sa pod ťarchou života, keď nás ubíjajú naše slabosti, keď je ťažké ísť vpred a milovať sa zdá byť nemožné. Vtedy by nám poslúžil nejaký mocný « života-budič», ktorým je On, Božia sila. On je tým Oživovateľom, ako vyznávame v Kréde. Ako by nám prospelo dennodenné užívanie tohto života-budiča! Povedať po prebudení: «Príď, Duchu Svätý, príď do môjho srdca, príď do môjho dňa».

Duch Svätý po zmene srdca mení udalosti. Tak ako vietor vanie kamkoľvek, tak aj on zasahuje do tých najneočakávanejších situácií. V Skutkoch apoštolov – v knihe, ktorú treba znovu objaviť a kde je Duch hlavným hrdinom – sme svedkami neustáleho dynamizmu, plného prekvapení. Vtedy, keď to učenci neočakávajú, Duch ich posiela k pohanom. Otvára nové cesty, ako v príbehu diakona Filipa. Duch ho pohne na pustú cestu z Jeruzalema do Gazy – ako len bolestne dnes znie tento názov! Nech Duch Svätý zmení srdcia a udalosti a daruje pokoj Svätej zemi. Na tejto ceste Filip káže etiópskemu veľmožovi a krstí ho. Potom ho Duch Svätý preniesol do Azotu, potom do Cézarey, vždy do nových situácií, aby šíril Božiu novosť. Potom je tu Pavol, ktorý «spútaný Duchom» (Sk 20,22) ide až do končín

zeme, nesúc evanjelium národom, ktoré nikdy nevidel. Tam, kde je Duch, vždy sa niečo deje a keď zovanie, nikdy nie je bezvetrie.

Keď život v našich spoločenstvách prechádza obdobím „apatie“ a uprednostňujeme domáci pokoj pred Božou novosťou, je to zlé znamenie. Znamená to, že hľadáme úkryt pred vanutím Ducha. Keď žijeme pre vlastnú sebazáchovu a nejdeme k tým, ktorí sú vzdialení, nie je to dobré znamenie. Duch vanie, ale my radšej sťahujeme plachty. A predsa sme mnohokrát videli divy. Často práve v tých najtemnejších obdobiach Duch vzbudil najžiarivejšiu svätosť! Pretože on je dušou Cirkvi, stále ju oživuje nádejou, naplňuje ju radosťou, dáva jej novú plodnosť, obdarováva ju zárodkami života. Ako keď sa v rodine narodí dieťa, prevráti poriadok dňa, oberá o spánok, avšak prináša radosť, ktorá obnovuje život, posúvajúc ho dopredu a rozširujúc ho o lásku. Duch vnáša do Cirkvi „nádych detstva“. Neustále znovuzrodzuje. Oživuje počiatočnú lásku. Duch pripomína Cirkvi, že aj napriek svojim stáročným dejinám je stále dvadsaťročnou devou, mladou nevestou, do ktorej je Pán šialene zamilovaný. Neprestávajme teda pozývať Ducha Svätého do nášho prostredia a vzývať ho pred každou činnosťou, slovami: «Príď, Duchu Svätý!».

On prinesie svoju premieňajúcu silu, jedinou silu, ktorá je, tak povediac, dostredivá a odstredivá zároveň. Je dostredivá, teda posúva do stredu, do centra, pretože koná v hĺbke srdca. Prináša jednotu do roztrieštenosti, pokoj do súženia, pevnosť do pokušení. Pripomína to Pavol v druhom čítaní, keď píše, že plodom Ducha je radosť, pokoj, vernosť a zdržanlivosť (por. Gal 5,22). Duch dáva dôvernú silu s Bohom a vnútornú silu ku kráčaniam vpred. Súčasne je však silou odstredivou, to znamená, že vytláča von. Ten, kto vedie smerom do stredu, je zároveň tým, ktorý posiela na periférie, do všetkých ľudských periférií. Ten, ktorý nám zjavuje Boha, nás ženie k bratom. Posiela nás a robí z nás svedkov, a preto ako píše Pavol, nás zahrňuje láskou, zhovievavosťou, dobrotou, a tichosťou. Len v Duchu Tešiteľovi hovoríme slová života a skutočne povzbudzujeme iných. Ten, kto žije podľa Ducha, je v tomto duchovnom napätí: siaha smerom k Bohu a zároveň smerom k svetu.

Prosme ho, aby sme boli takíto. Duch Svätý, neskrotné Božie vanutie, vej na nás. Prúď do našich srdca a daj nám dýchať nežnosť Otca. Vaň na Cirkev a poháňaj ju až do najvzdialenejších končín, aby nesená tebou, neprinášala nič iné, len teba. Vej na svet jemný vánok pokoja a nové osvieženie nádeje. Príď, Duchu Svätý, zmeň naše vnútro a obnov tvár zeme. Amen.